

תת"ע (תל אביב) 1755-06-17 - מדינת ישראל נ' עבדאללה סלאח - נוכח

פלילי - זיכוי

var MareMakom = "תתע (תל אביב) 1755-06-17 - מדינת ישראל נ' עבדאללה סלאח - נוכח, תק-של 2017(4),
{;p.IDHidden{display:none ;" (22/11/2017)61106

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1755-06-17 מדינת ישראל נ' עבדאללה סלאח
לפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ממויה

המאשימה

נגד

עבדאללה סלאח - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד חידר זועבי

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם נרשם ביום 9/10/16 דו"ח הודעת תשלום קנס בגין עבירה של נהיגה ברכב מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות, בניגוד לתקנה 83 ב (א) לתקנות התעבורה.

הנאשם ביקש להישפט, כפר באישום המיוחס לו והיום נשמעו בפני ראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד תביעה מספר 1, רס"ל טל שוסט והוגשה הודעת תשלום קנס שערך (ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו והוצגו תמונות שצילם הנאשם במכשיר הטלפון שלו (העתקים

עמוד 1

מהתמונות יועברו על פי החלטתי בהמשך לתיק בית המשפט ע"י הסגור).

על פי העובדות המפורטות בכתב האישום במועד הנ"ל נהג השוטר בניידת בכביש מס' 4, מצפון לדרום כשהוא בנתיב השלישי מתוך 3 נתיבים. לדבריו הבחין מימינו בנתיב הראשון במשאית, תוצרת סקאניה, אשר נהגה אינו חגור בחגורת בטיחות.

על פי השוטר, בשעה שעקף את המשאית, סובב את ראשו ימינה והבחין דרך חלון הנהג של המשאית אשר היה פתוח, בנאשם אשר לבש חולצה שחורה כשאינו חגור בחגורת בטיחות. השוטר כרז לנאשם לחגור וזה לגרסת השוטר הושיט את ידו הימנית אף לחגורת הבטיחות וחגר אותה, תוך כדי נסיעה. הנאשם בסמוך נעצר תוך כדי שמירת קשר עין, בשול ימני של הדרך.

לגרסת הנאשם היה חגור כל אותה העת בחגורת בטיחות כדין.

הנאשם טוען כי בשעה שניידת עקפה אותו, נמצאו בה שני שוטרים, עד תביעה מס' 1 שהתייצב היום לדין נהג בניידת ושוטר נוסף שישב לידו, אשר פרטיו לא נרשמו בכתב האישום.

הנאשם סיפר כי נסע בהיותו חגור, שחלון המשאית סגור, שמע לפתע את הכריזה, הבחין בניידת ובשעה שהשוטרים כרזו לו לחגור הושיט את ידו הימנית ומשך את החגורה מחזהו קדימה על מנת להראות לשוטר שהוא חגור.

לגרסת הנאשם לבש אותה עת חולצה שחורה (כפי שמאשר השוטר בדו"ח), וסבר כי מאחר והוא יושב גבוה בכביש על כיסא המשאית והשוטר נמצא בניידת נמוכה ממנו, ככל הנראה השוטר מתקשה להבחין בחגורה שצבעה שחור גם הוא, לכן משך את החגורה כמתואר.

מטעם הנאשם הוצגו לבית המשפט תמונות של המשאית, מתוך מכשיר הטלפון של הנאשם, אשר הוצגו גם לשוטר שאישר כי ככל הנראה מדובר במשאית של הנאשם.

על פי התמונות נראה כי לחלונות המשאית ציפוי כהה, וכן הודגם בפני כי בצד השמאלי של הקבינה בצמוד למושב הנהג מותקן וילון אשר גם בהיותו אסוף וקשור הינו מותקן בצמוד לתפס החגורה העליון, לתוכו נגללת חגורת הבטיחות בצורה אשר מסתירה במידה ניכרת את החגורה.

התמונות הוצגו גם לשוטר בחקירה נגדית וזה אישר כי אכן הוילון מותקן כמתואר וכן אישר כי לשיטתו הבחין בנאשם כשהוא מושך את החגורה עם ידו הימנית מכיוון כללי של התפס העליון לכיוון מטה והחוצה הרחק מגופו, בצורה שנדמתה לו באותה עת כמי שמושך את החגורה על מנת לסגור אותה.

השוטר בהגנותו, בתשובה לשאלות הסנגור, אישר כי אינו יכול להבחין בתפס התחתון של החגורה המתוקן בצמוד למותן הימנית של הנהג ולצד מושב הנהג וכי אינו יכול לשלול לחלוטין בכך את טענתו של הנאשם כי החגורה היתה רכוסה וכי משך בחגורה כדי להראות לשוטר כי הוא חגור.

הוברר בפני כי גם לשיטת השוטר וכפי שנאמר לנאשם במקום על ידי השוטר, הוא עומד בקריטריונים של המרת הדו"ח באזהרה, בכל הנוגע להרשעותיו בשנים האחרונות, אולם השוטר לדבריו הפעיל את שיקול דעתו המוקנה לו על פי הנחיות המשטרה ובחר שלא לפטור את הנאשם באזהרה. משנשאל השוטר והתבקש בחקירתו הנגדית לפרט את שיקוליו שעל פיהם סרב לבקשת הנאשם במקום לפטור אותו באזהרה, ענה באופן כללי כי אינו זוכר את השיקולים, לא רשם אותם מטבע הדברים ועמד על כי פעל במסגרת סמכותו על פי הנחיות המשטרה.

העיד השוטר בפני ונחקר ע"י בא כוח הנאשם, עו"ד זועבי המלומד, אשר ביקש בסיכומיו כי אקבע כי השוטר ככל הנראה טעה בהתרשמותו מהנסיבות כאמור מבלי שאיחס לשוטר כמובן כל כוונה זדון.

נתבקשתי להאמין לנאשם ולגרסתו, הן מאחר והוא עומד עליה בתוקף והן מאחר ולשיטת ההגנה בחקירת השוטר בבית המשפט ובנסיבות שרשם בדו"ח נתגלו ספקות המצדיקים זיכוי ולו מחמת הספק.

העיד בפני כאמור הנאשם ונחקר ע"י בא כוח המאשימה בחקירה נגדית.

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו מטעמם, שמעתי את עדויות השוטר מחד והנאשם מאידך, מאחר ומדובר בגרסה מול גרסה, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם אכן עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מן הנימוקים הבאים:

1. הנאשם עמד על גרסתו באופן ברור ועקבי בעדותו בבית המשפט. עדותו היתה עניינית, בהירה ועקבית והותירה רושם אמין ואף לא נסתרה בחקירה נגדית ע"י ב"כ המאשימה.

2. הנאשם ביקש להמחיש בבית המשפט באמצעות התמונות שהציג כאמור (שיסרקו בהמשך) כי השוטר ממקום עקיפתו את המשאית תוך נהיגה בניידת נוכח הפרשי הגובה בין 2 והרכבים וכן נוכח מבנה הקבינה של המשאית, יתקשה מאוד להבחין בנהג כשהוא אינו חגור.

לאחר שהתבוננתי בתמונות, לאחר שהוצגו לשוטר בחקירה נגדית ונוכח תשובותיו לשאלות הסנגור, אני מוצא כי קיימים תימוכין לגרסתו של הנאשם כי היה חגור וכי משך את החגורה עם ידו הימנית קדימה והחוצה כדי להראות לשוטר שהוא חגור.

למרות שיש לנהוג בתמונות שהציג הנאשם זהירות מסוימת, נוכח הפרספקטיבה העולה מהם העלולה להטעות מול המצב שהיה בשטח, נוכח התרשמותי מהגינותו של הנאשם, על פי עדותו בבית המשפט כאמור, נוצר בידי ספק שמא טעה השוטר בהתרשמותו מהנסיבות וקיים ספק האם אכן השוטר הבחין בנאשם שאינו חגור וזאת בוודאות הנדרשת במשפט הפלילי.

3. תגובתו של הנאשם כפי שנרשמה ע"י השוטר בדו"ח עצמו היתה קצרה מאוד ולקונית: **"שטפתי הרגע פנים, שכחתי".**

הנאשם בבית המשפט העיד כי לא ניתנה לו אפשרות לפרט את גרסתו לטעמו באופן מלא בפני השוטר וכי השוטר לקח ממנו את מסמכי הרכב והרישיונות וחזר לניידת, שם רשם את הדו"ח ומסר אותו לנאשם כשהנאשם ממתין במשאית.

למרות שהתרשמתי כי מדובר בשוטר מנוסה, הגון ומקצועי, אשר הקפיד לתאר בדו"ח שערך ולתייחס לכל יסודות העבירה כנדרש, אני סבור כי היה מקום לתאר באופן מפורט יותר ומלא את דברי הנאשם.

לא למותר לציין כי לא מצאתי כל מקום לחשוד בשוטר כי התנהל באופן שיש בו ולו קרבה רחוקה לקיומו של משוא פנים או אטימות מצידו, לא נשמע טענה כי השוטר גילה חוסר סבלנות כלפי הנאשם. יחד עם זאת, אני סבור כי היה מקום לרשום את טענותיו ותגובתו לאשמה שהעלה כנגדו השוטר באופן מפורט יותר, במקום המיועד לשם כך בדיוק לרישום דברי הנהג בדו"ח ולא להסתפק ברישום קצר של 4 מילים.

סיכומי של דבר, בהעדר עובדות מהותיות אלו כמפורט, מקנה בי החשש שמא ייתכן ושגה השוטר, עורך הדו"ח בהתרשמותו הכללית ונסיבות המקרה. זאת ועוד, מאחר ובמסגרת פרשת התביעה הוצגה בפני עדות יחידה, עלי לנקוט במשנה זהירות בבחינת העדות בטרם הרשעה.

לא אוכל לקבוע כי אני מעדיף את גרסת השוטר על פני הכחשתו של הנאשם או כי מצאתי בגרסת השוטר חיזוק נוסף בראיות.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם, ולו מחמת הספק.

המזכירות תעביר העתק מהכרעת הדין לצדדים.

הדין שנקבע למתן הכרעת דין ליום 7/12/17 מבוטל. אין צורך בהתייצבות נוספות של הנאשם ובא כוחו בבית המשפט.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים